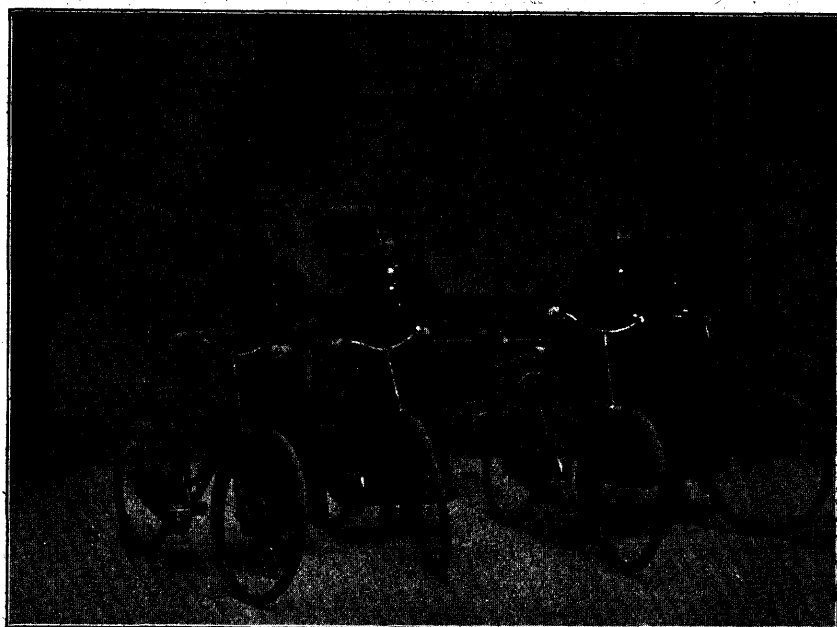

Kvinde-Cyclebude.

Fot. Laurberg & Gad.

Det er blot underligt, at de ikke er kommen før. — — København har længe haft Kvinde-Chauffører, Kvinde-Gadeskopud-sere o. l., men først fornylig har 4 unge Piger slaaet ind i „Bud-faget“, og man ser dem cykle rundt „li'som en anden En“. Med denne Bemærkning endte forle-

den Dag en lille Stump af et Mands-Cyclebud sin Beretning, da han vilde fortælle os, at han havde mødt en af disse nye Kolleger.

I al Almindelighed kan man vel næppe anbefale Ungdommen at vælge sig denne Livsstilling, hvis største Mangel er den, at Ud-

øverne intet — lærer. De unge Piger arbejder fra 9 til 6 og faar herfor Kr. 12,00 om Ugen samt fri Uniform og Cykle.*) De er udelukkende beskæftigede med lettere Budtjeneste: Ombæring af Breve, Smaapakker, Inkassation o. s. v. De faar aldrig, saaledes som Mands-Budene, den saakaldte Ryghærer paa, bliver aldrig benyttede til Budtjeneste for Kaféer og Vinstuer og har i det hele taget Ordre til, saa snart de paa nogen Maade bliver forulempede i deres Arbejde da uopholdelig at forlade dette og melde det passerende til Direktionen for „Budcentralen“, der da i Fremtiden fritager dem for Tjeneste paa Steder, hvor man har misforstaaet Situationen.

Vi Danske er jo saa uhyre dannede, hvis ingen andre vil sige det om os, er vi ikke bange for selv at sætte det paa Tryk, saa der burde ikke være nogen Fare for, at disse „Banebrydere“ faar andet at mærke end det Udslag af Dannelsen, der bestaar i, at man respekterer enhver, der paa hæderlig Maade tjener til sit Livs Ophold, hvor beskedent dette end er.

Liska.

*) De unge Mænd arbejder fra 8—8 og faar Kr. 13,50 samt frit Udstyr.

Politiske Drømmerier.

—o—

Jeg stod foran min Ven Rigsdagsbudet og overrakte ham et Papir, hvorpaa der stod skrevet Navnene paa de 15 Herrer i Landstingets Grundlovsudvalg.

„Skaf mig de Herrer i Tale, Petersen,“ sagde jeg; „alle sammen, men en ad Gangen.“

Petersens Ansigt stivnede som en Maske, men i det samme gik Døren til Folketingssalen op, og paa dens Tærskel stod høj og truende Niels Thomasius Neergaard.

„Treuga Dei,“*) sagde han med kirkefaderlig Røst, og bag ham lød det indefra Folketingssalen som et Responsorium fra en usynlig Menighed:

„Treuga Dei.“

„Dette er udlagt,“ vedblev Neergaard: „Ingen flere Kvindedeputationer i Rigsdagen, før Grundlovsværket

er tilendebragt. Gaa hjem og sov, til vi kalder paa Jer.“

Og jeg gik nedslaaet hjem og gav mig til at sove Vinterens lange Søvn.

— Da kom det mig for, som om en Haand rørte ved min Skulder, og en Stemme raabte i mit Øre: „Staa op og følg med.“

Jeg gned mine søvntunge Øjne, og for mit omtaagede Blik stod et af de nye kvindelige Centralbude i grøn Bluse og med en fiks Hue balance-rende paa Frisuren.

„Sæt dig op bag mig paa Cyklen,“ befalede hun, „vi skal langt omkring.“

Og jeg satte mig op med Armene slyngede om hendes Liv, og afsted gik det over Land og Sø saa hurtigt, at jeg ikke ænsede noget, før jeg stod i Haven til Vejle Forskoleseminarium. Der gik det lystig til. Midt i en Kreds af unge, landlige Piger stod Elmkvist og udførte de besynderligste Bevægelser, mens de unge Piger klappede i Hænderne og sang under overstadig Munterhed:

„Haren midt i Grøften sad og sov, Er du syg, du lille Mand, at du ikke hoppe kan?”

Hare hop! Hare hop! Hare hop!”

Og Elmkvist satte Hænderne i Siderne og knækkede i Hfter og Knæ, uden at det dog lykkedes ham at faa Fødderne fra Jorden. — Jeg saa forbavset paa min Ledsager.

„Det er Forskolelærerindeeleverne, som undervises i Børnelege,“ svarede hun paa mit spørgende Blik og føjede undskyldende til: „Det kniber jo lidt, især med dette Fag, men der er lovet ham en kvindelig Medhjælp til Nytaar.“

Og med en højst uærbødig Fnisen svang hun sig igen paa Hjulet og bortførte mig til andre Egne. —

„Hvor er vi nu?“ spurgte jeg, da min Køresvend igen standsede sine Hjul.

„Kender du ikke det stille Sorø?“ spurgte hun bebrejdende. „Nu vil vi aflægge et Besøg i Husholdningsseminariet.“

*) Gudsfred.